EL NOU "PACTE SOCIAL" NECESSITARÀ IMPOSAR LA DISCIPLINA MILITAR ALS CENTRES DE TREBALL I AL CARRER

El diari burgès Expansión (19-2-18) informa d'un "*NOU PACTE SOCIAL*" signat per la Patronal-Govern i CCOO-UGT. Aquest PACTE SOCIAL s'ha signat sense donar-li bombo, per augmentar la "*producció industrial" des de l'actual 16% del PIB al 20% el 2020. És a dir, un cinquè o 20% d'"increment de la competitivitat de les nostres empreses*" (Ibi.). Aquesta nova reconversió industrial ha de ser "*una prioritat sostinguda en el temps per al govern i el conjunt dels agents polítics, socials i econòmics*" (Expansión, 19-2-18).

A costa de qui es farà aquest INCREMENT? A costa dels esclaus assalariats, dels pensionistes, de les ajudes socials, de la Seguretat Social (hospitalitzacions, medicaments, baixes per malaltia, etc.), de l'ensenyament, del preu dels transports ...

Aquestes són "*Les principals línies reformadores*" (Ibi.) Del pacte social anti-obrer de la Patronal i les Empreses de serveis sindicals:

1) "La digitalització de la indústria espanyola" i "Apostar per l'activitat innovadora"

Traducció: subvenció de l'Estat amb els impostos dels treballadors i, en comptes de reduir la jornada amb igual salari, reducció de llocs de treball amb els seus corresponents acomiadaments i prolongació de jornada dels actius.

2) "Millorar el finançament de les empreses "

Traducció: subvenció de l'Estat amb els impostos dels treballadors i, sobretot, augment de l'explotació.

3) "La defensa de la unitat de mercat"

Traducció: defensa de la patronal de la unitat de l'Estat espanyol i de la Unió Europea com a plataforma per als seus negocis. Sobre aquesta crua realitat econòmica, després construiran tota la seva justificació nacionalista per drogar a la classe obrera.

4) "Augmentar la dimensió de l'empresa industrial"

Traducció: concentració de capitals, absorció d'empreses, reducció de llocs de treball amb els seus corresponents acomiadaments.

5) "Garantir el subministrament energètic a un preu competitiu"

Traducció: subvenció de l'energia per a les empreses mentre segueix pujant el preu de l'electricitat, gas i gasolina per al consum domèstic de la classe obrera; però també intervenció imperialista de l'exèrcit als països productors d'energia.

6) "Expansió de les empreses a l'exterior"

Traducció: conquesta de nous mercats a partir de la intervenció de l'exèrcit i de la reducció de preus de cost tant dins de l'Estat espanyol com allà on s'instal·lin els nostres capitalistes: reducció salarial, increment dels ritmes de treball, reducció de llocs de treball i acomiadaments, prolongació de la jornada dels actius.

Aquest és el camí i les finalitats per les quals ens obliguen a avançar assaltant les trinxeres mercantils on les altres burgesies mantenen semienterrats els altres exèrcits obrers, als que nosaltres (classe obrera de l'estat espanyol) ens exigeixen que desallotgem, i si no fugissin sense oferir resistència, MATEM, en defensa dels NEGOCIS dels nostres explotadors i botxins. Ells que bloquegen i redueixen els nostres salaris i pensions. Ells que sense cap pudor s'augmenten els seus altíssims sous, ens exigeixen i imposen règims i programes de reducció de la capacitat adquisitiva dels nostres ja miserables salaris.

La llista següent ensenya els augments salarials dels directius (Cinco Días, 2-3-18 i altres):

José Manuel Entrecanales (ACCIONA) – 316,8%; Josep Oliu (Sabadell) – 41%; Víctor Grífols Deu (Grifols) – 239%; Raimón Grífols Roura (Grifols) – 167,6%; Pedro Viñolas (Colonial) – 56,6%; Juan José Bruguera – 52,7%; Isidre Fainé – 128,7%; Jordi Gual Solé – 238,2%...

Comparem (següent columna):

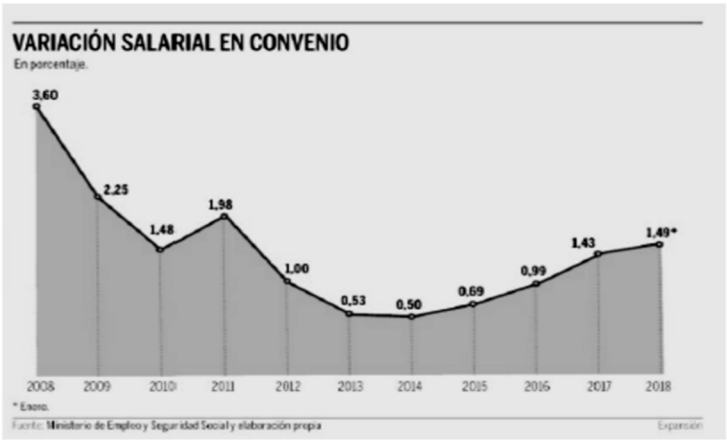

(Expansión, 13-2-2018)

Aquests augments raquítics són els que han vingut imposant els defensors del guany capitalista, defensors, al seu torn, del propi altíssim sou i del seu increment. Els augments salarials dels Consells d'administració i dels caps intermedis es van menjar gairebé totes aquestes pujades raquítiques.

Com que les plantilles de treballadors assalariats es van reduir en gairebé 4 milions (de 17 a 13 milions del 2008 a 2015), les empreses van deixar de pagar els salaris corresponents reduint la massa salarial malgrat els raquítics augments nominals. Afegim-hi a això els milions i milions d'hores extres no pagades juntament amb les hores complementàries que són hores extres, però que es paguen com a hores normals (és a dir, a un 40% de l'hora extra). Cal afegir també totes les SUBVENCIONS a la cotització per a la Seguretat Social i les quantitats per la falsa creació d'un nou lloc de treball. Cal afegir totes les retallades en les mal anomenades "millores socials" que han estat liquidades en les empreses. Cal afegir els augments de jornada de treball des de les 35h setmanals a les 37,5h o a les 40h quan no és fins 48h o 60h setmanals, sense augment salarial.

Amb tot això es pot valorar la profunditat de l'atac contra la classe obrera que han suposat els anteriors "pactes socials" així com aquest i els que vindran; així com la base real dels projectes d'"expansió a l'exterior" del capitalisme imperialista espanyol.

La falsificació i estafa de la composició de l'IPC

Aquestes pujades raquítiques s'han vingut justificant a través de l'Índex de Preus al Consum (IPC). Doncs bé, companys, la composició de l'IPC es realitza de tal manera que - fins i tot pujant els salaris i pensions d'acord amb aquest índex - ha suposat una pèrdua de poder adquisitiu d'entre el 20% i el 50%, en pensions i salaris d'entre 400 € i 800 € bruts al mes, i fins i tot en aquells que d'entre 800 € i 1.200 € bruts al mes.

La participació de l'alimentació i el vestit a la cistella de l'IPC ha caigut del 70% al 29% des de 1958 al 2016, quan en els salaris i pensions baixos, de 400 a 1.200 euros bruts, l'alimentació i el vestit segueixen menjant-se entre el 50% i el 90%. Si cal pagar lloguer o la hipoteca de l'habitatge, això només ja pot arribar al 130% d'aquests salaris o pensions miserables.

Quants milions de pensionistes i de treballadors assalariats cobren menys d'aquests 1.200 euros bruts al mes? Entorn del 80% dels pensionistes i el 60% dels treballadors assalariats. Per a tots ells, la composició de l'IPC és una autèntica estafa.

En la composició de la cistella de l'IPC s'han anat introduint els cotxes de luxe, la informàtica de luxe, els viatges, els hotels i restaurants de luxe, els xalets i habitatges de luxe. Tots aquests productes de luxe estan molt més representats en la cistella de l'IPC que els productes bàsics que estan obligats a consumir el 80% dels pensionistes i el 60% dels assalariats que cobren menys de 1.200 euros bruts al mes. I això per què?

Perquè gairebé tots els productes industrials i els productes de luxe recollits en l'IPC, van caient de preu any rere any (d'aquí la deflació), mentre que l'alimentació, el vestit, el calçat i les coses de la llar pugen els seus preus gairebé tots els anys. Els burgesos i els ben pagats poden comprar, amb els seus grans sous, cada vegada més, ja que amb el 10% -20% ells s'alimenten, es vesteixen i es calcen, podent dedicar la resta del sou als altres productes de la cistella del IPC. Però els mal o pitjor pagats empren el 70-130% en els productes de primera necessitat, que també són els que més pugen de preu tots els anys.

Per això afirmem que tota l'estadística utilitzada per compondre l'Índex de Preus al Consum (IPC) està trucada, falsificada en contra de les categories pitjor pagades. I per això també, si mantenen les pujades de pensions i salaris basant-se en l'IPC falsificat, aquestes categories no només no recuperaran el poder adquisitiu perdut, sinó que seguiran perdent cada any més poder adquisitiu.

La marxa del capitalisme imperialista espanyol

Totes les estratègies i enfrontaments de la burgesia condueixen a desviar l'atenció dels problemes laborals i socials, perquè es parli dels independentistes catalans o bascos, de la corrupció del PP, de Convergència, del PSOE, de Podemos, Ciutadans, etc. i de les contínues mentides de tots ells, per així tapar l'EXPLOTACIÓ i la misèria obrera i pensionista.

La realitat és que s'estan multiplicant els preus de l'habitatge de lloguer, però ningú explica que els bancs i els seves grans immobiliàries han format grans monopolis juntament amb l'anomenat "banc dolent", i que amb tots aquests monopolis han construït un OLIGOPOLI per anar traient al Mercat de lloguer els habitatges a comptagotes, amb l'única finalitat de multiplicar els preus del lloguer, ja que encara hi ha més de 4 milions d'habitatges buits que van robar als treballadors hipotecats o llogaters que no van poder seguir pagant per l'esclat de la crisi hipotecària el 2009.

Aquesta és la situació de gegantina especulació programada: "*Madrid i Barcelona copen l'oferta amb gairebé un milió de cases per arrendar*" (Expansión, 21-2-18). Aquest estoc d'1 milió d'habitatges buits en les dues ciutats no s'ha construït en els últims mesos ni en els últims 10 anys. Són una part petita dels habitatges expropiats als treballadors. Els bancs els els van robar quan ja havien pagat més del 50% de la hipoteca de mitjana (o sigui tot el cost de l'habitatge), i ara els lloguen amb un immens GUANY. Després, quan pugin els preus de la venda, els tornaran a vendre. Aquesta és la funció de la USURA capitalista! GUANY, EXTORSIÓ, ATRACAMENT dels esclaus assalariats!

Ara, al parlament de Madrid i a proposta del partit de Puigdemont (PDECAT, ex Convergència, igual de corruptes i lladres), s'acaba d'aprovar una llei que aguditza l'execució del "DESNONAMENT EXPRES" del PSOE i de la seva exministra Chacón: decideixen expulsar de la llar que ocupen, però que no poden pagar, en 20 dies a aquests inquilins amb els seus nens, per tal que aquestes desenes i desenes de milers de famílies, al ser llançades al puto carrer es vegin obligades a buscar habitatges barats, rellançant la DEMANDA i empenyent els preus del lloguer cap a la lluna i el sol.

Amb aquesta política antiobrera, les 35 grans empreses de l'IBEX que cotitzen en borsa, van obtenir un augment del GUANY (EBITDA) el 2017 del 18% de mitjana, és a dir, 66.634,1 milions d'euros, amb una facturació de 477.804 milions. Si recollim les primeres 120 empreses cotitzades sumen una facturació de 685.000 milions d'euros, entorn del 60% del PIB espanyol. Les 35 de l'IBEX van facturar fora de l'Estat espanyol el 67,7% (el 2009 el 45%), arribant als 300.000 milions per 143.270 milions dins l'Estat espanyol (Expansión, 27-3-18).

La gran base imperialista del sistema financer i econòmic espanyol se sustenta o s'encarna en els 4,02 milions d'accionistes del Banc Santander, els 891.453 del BBVA, els 605.017 de CaixaBank, els 235.130 del Sabadell, els 192.055 de Bankia. I com més barates es venguin les accions, més imperialista és l'empresa o el banc, com està clar des del 1916 per a qui hagi volgut llegir "L'imperialisme fase superior del capitalisme" (Lenin).

"*Les exportacions van passar dels 159.889 milions d'euros el 2009 a 277.125 milions el 2017*" (Expansión, 21-2-18). "*Les importacions van passar de 206.116 milions l'any 2009 a 301.870 milions el 2017*" (Ibi.). Si li afegim els 60.000 milions que van ingressar pels 81,8 milions de turistes, més els 55.000 milions invertits pels capitals estrangers a l'Estat espanyol es produeix un superàvit en els intercanvis internacionals a favor del capitalisme espanyol, en base als salaris de misèria i a les jornades esgotadores de treball que imposen els nostres caníbals no només en l'hostaleria, sinó en tots els sectors.

El percentatge sobre el PIB del deute estatal espanyol el 1975 era del 7,3%, va pujar al 67,7% el 1996, va caure del 36,3% el 2007 i es va disparar al 100% el 2016. El salt des del 7,3% al 100% en l'endeutament de l'Estat capitalista, juntament amb la sobreexplotació obrera són les mines d'OR de la burgesia espanyola i internacional. I la lògica històrica ensenya que la classe obrera serà obligada a pagar, un cop més (ja ho vam fer amb el govern de Zapatero-PSOE i ara ho està imposant Podem a l'Ajuntament de Madrid, Cadis, Barcelona, amb la privatització de neteja, museus, etc. amb salaris molt inferiors al conveni del sector...), l'endeutament de les institucions de l'Estat burgès en favor dels capitalistes i no dels pensionistes o obrers.

Els "sindicats" subvencionats són empreses de serveis sindicals i aparells al servei de l'economia nacional i de l'empresa. CCOO-UGT han demanat a la CEOE "*una alça salarial del 3,1%*", després que la "*CEOE planteja una pujada salarial de fins al 3%*" (Expansión, 18 i 25-1-18). Aquests sindicaleros són pobres fins i tot per reivindicar! No fos cas que s'enfadi l'amo: la dictadura de la patronal, amb el seu Estat, que és la que els paga les subvencions.

Per tot això necessitem el sindicat de classe no subvencionat ni pel patró ni per l'Estat, ni sotmès als interessos i necessitats de la patronal, per lluitar:

Per un salari mínim, pensió mínima i subsidi d'atur de 1.500€ nets mensuals! Per una jornada de treball de 30 hores setmanals sense reducció salarial, cap a l'abolició del treball assalariat! Per una pujada salarial lineal mensual de 300 € per a pensionistes i assalariats que cobrin menys de 2.000€! Us sembla molt? Mireu la pujada de 720€ que li han fet a la Guàrdia Civil per assegurar la repressió que ens ve... Exigim aquesta pujada per a les categories pitjor pagades i els pensionistes, ja que nosaltres produïm (o vam produir) riquesa, mentre que la Policia Nacional i la Guàrdia Civil només produeixen l'ordre de la nostra explotació!

No podem sotmetre'ns a les necessitats de l'economia d'empresa i del capitalisme nacional perquè a l'únic que condueix és a un increment de la nostra explotació. **Si el capitalisme sobreviu rebentant a la classe obrera, que rebenti el capitalisme!**

Però si rebenta el capitalisme, quina és l'alternativa? **L'alternativa al capitalisme és una societat sense treball assalariat, sense classes, sense diners, sense propietat privada, sense intercanvi mercantil i sense estat: el Comunisme.**

LLEGEIX, RECOLZA I DIFON "EL COMUNISTA" - www.pcielcomunista.org
PARTIT COMUNISTA INTERNACIONAL – "EL COMUNISTA" – Maig 2018
pci@pcielcomunista.org – Per a més correspondència (sense més dades): Apartat 52076 – 28080 Madrid